

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

Α' ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Αρ. Παραπόνου: 01/2022

Ενώπιον: ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΞΕΝΙΟΣ Λ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΛΟΣ: ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΖΟΠΠΟΣ

ΜΕΛΟΣ: ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ

Μεταξύ:

Α.Β.

Παραπινουόμενος

-και-

Γ. Δ.

Καθ' ου το Παράπινο

Ημερομηνία: 14/10/2022

Απόφαση επί του αιτήματος του παραπινουόμενου ημερομηνίας []/2021 για λήψη άδειας από το Πειθαρχικό Συμβούλιο για προώθηση παραπόνου εναντίον του Καθ' ου το Παράπινο δυνάμει του άρθρου 17(2) (δ) του Περί Δικηγόρων Νόμου (Κεφ.2)

Ο παραπινουόμενος καταχώρησε το παράπινο του στο Πειθαρχικό Συμβούλιο στις []/2021 με το οποίο αιτείτο άδεια για προώθηση του εναντίον του Καθ' ου το παράπινο.

Το Πειθαρχικό Συμβούλιο μετά από μελέτη του μαρτυρικού υλικού που υπάρχει ενώπιον του σημειώνει τα ακόλουθα:

A. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Με επιστολή του συναδέλφου Α.Β. εκ μέρους του δικηγορικού γραφείου Α.Β. Δ.Ε.Π.Ε ημερ. []/2021 προς τον Παγκύπριο Δικηγορικό Σύλλογο, φέρει εις γνώσιν του την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου []/2013 ημερ. []/2021. Το εν λόγω δικηγορικό γραφείο ζητά τη διερεύνηση διάπραξης τυχόν πειθαρχικών αδικημάτων από τον κ. Γ., [] επί τη βάσει της εκδοθείσας απόφασης.

Σύμφωνα με τις λεπτομέρειες της υπόθεσης, η εταιρεία [] ΛΤΔ (εφεξής ως η «Εφεσείουσα»), ιδιοκτησίας του κ. Γ. και της συζύγου του, η οποία ενεργούσε προς

όφελος και/ή λογαριασμό τρίτου προσώπου το οποίο επιθυμούσε να παραμείνει ανώνυμο, συμφώνησε με την εταιρεία [] εξ Ελλάδος και τον κ. Ε. (εφεξής ως «Εφεσίβλητο») όπως της καταβληθεί σαν οφειλόμενο και συμφωνηθέν ποσό, ποσόν ίσον με ποσοστό ανερχόμενο σε 12% επί παντός εισπραχθησομένου ποσού, είτε δυνάμει δικαστικής απόφασης είτε δυνάμει συμβιβασμού είτε άλλως πως με οποιονδήποτε τρόπο από τη «[]» ή οποιουδήποτε άλλου προσώπου ως εκ της δικαστικής της διενέξεως δίκης, διαφορά και αγωγής, κατά της «[]» Ομίλου Εταιρειών και/ή διαδόχων και/ή αγοραστών αυτής [] ή άλλων διαδόχων ή σχετιζομένων για προσφερόμενες υπηρεσίες.

Συμφωνήθηκε όπως το Κυπριακό Δίκαιο και τα Κυπριακά Δικαστήρια θα έχουν αποκλειστική δικαιοδοσία επί παντός αναφυόμενου ζητήματος είχε σχέση με την εν λόγω συμφωνία.

Στην συμφωνία δεν αναφερόταν ούτε η ιδιότητα του τρίτου προσώπου, ούτε ποιες ήταν οι προσφερόμενες υπηρεσίες.

Δυνάμει αγωγών που καταχώρισε η Εφεσείουσα στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας, οι οποίες έτυχαν συνένωσης, αξίωνε από τον κ. Ε. (α) Δήλωση του Δικαστηρίου ότι δικαιούται σε ποσοστό 12% επί παντός εισπραχθησομένου ή εισπραχθέντος ποσού ως ανωτέρω δυνάμει συμφωνίας κατά ή περί την []/2002 (β) €492.000 δυνάμει συμφωνίας κατά ή περί την []/2002 ως ανωτέρω και/ή οιονδήποτε ποσό ίσον προς 12% επί παντός εισπραχθέντος ως ανωτέρω και/ή οιονδήποτε ποσό ίσον προς 12% επί παντός εισπραχθέντος ως ανωτέρω ποσού. (γ) τόκο προς 8% από καταχώρησης της παρούσας αγωγής και/ή ως το Δικαστήριο ήθελε αποφασίσει, καθώς και άλλες αξιώσεις.

Στις παραγράφους της Έκθεσης Απαίτησης, η Εφεσείουσα ισχυρίστηκε ότι η εταιρεία [] πέτυχε την επιδίκαση υπέρ της συγκεκριμένων ποσών στα Ελληνικά Δικαστήρια και ως εκ τούτου αξίωνε το 12% του εισπραχθησομένου ποσού από τον Εφεσίβλητο, ο οποίος ήταν μέρος της ως άνω συμφωνίας μαζί με την [].

Στην Έκθεση Υπεράσπισής του ο Εφεσίβλητος ανέφερε, ανάμεσα σε πολλά άλλα, ότι η επίδικη συμφωνία αφορούσε σε αμοιβή του κ. Γ., του κ.Α. (Δικηγόρου εξ Ελλάδος) και του κ Β. (Συμβούλου εξ Ελλάδος) και ότι αυτή η συμφωνία είναι παράνομη, αφού το 12% για το οποίο κάνει αναφορά, αποτελεί **μερίδιο δικηγορικής αμοιβής «υπολογιζομένης ως ποσοστό επί του ποσού που θα επεδικάζετο εις την [] δυνάμει και ως αποτέλεσμα της δικαστικής διαδικασίας και κατά το Κυπριακόν Δίκαιον, που διέπει τη συμφωνία, δεν μπορεί ο δικηγόρος ή η Ενάγουσα εκ μέρους του και δια λογαριασμόν του να αμείβεται με ποσοστόν επί του επιδικασθησομένου ποσού.»**

Στην Απάντηση στην Υπεράσπιση η Εφεσείουσα έκανε λόγο ότι το πρόσωπο που κρυβόταν πίσω από την επίδικη συμφωνία, ήταν ο κ. Δ., γαμπρός του Εφεσιβλήτου

και ότι αυτή αφορούσε σε υπηρεσίες που αυτός προσέφερε στον Εφεσίβλητο και στην Εταιρεία [].

Κατά την ακροαματική διαδικασία προσήλθε εκ μέρους της Εφεσείουσας μεταξύ άλλων ο κ. Δ., ο οποίος υποστήριξε ότι ήταν αυτός που βρισκόταν πίσω από τη συμφωνία και το ποσό που αξιώνει αποτελεί αμοιβή του για τις προαναφερθείσες υπηρεσίες που προσέφερε στην [] για προβολή και στοιχειοθέτηση των απαιτήσεων της εναντίον της [].

Εκ διαμέτρου αντίθετοι ήταν οι ισχυρισμοί του Εφεσιβλήτου κατά τη δική του μαρτυρία, ο οποίος αναφέρθηκε σε συμμαχία μεταξύ του κ. Δ. και του κ. Γ. για να εισπράξουν αδικαιολόγητα από τον ίδιο το ποσό των €750.000. Είπε, ότι ο κ. Γ. «ανακάλυψε και χρησιμοποίησε τον κ. Δ.», μετά που ο ίδιος ισχυρίστηκε ότι η επίδικη συμφωνία είναι παράνομη. Απέρριψε ως «παιδαριώδη παραμύθια» τους ισχυρισμούς του κ. Δ. ότι δεν ήθελε να εμφανισθεί το δικό του όνομα στην επίδικη συμφωνία και γι' αυτό ανέθεσε το ρόλο του στην Εφεσείουσα.

Το Πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε ως αναξιόπιστο μάρτυρα τον κ. Δ. και ως εκ τούτου οι αγωγές απορρίφθηκαν. Η Εφεσείουσα εφεσίβαλε την απόφαση παραθέτοντας 16 λόγους έφεσης, οι οποίοι απορρίφθηκαν και ως εκ τούτου επικυρώθηκε το αποτέλεσμα της Πρωτόδικης απόφασης.

B.ΕΥΡΗΜΑΤΑ

Ο υπό τον ως άνω αριθμό φάκελος τέθηκε υπόψη μας κατόπιν επιστολής την οποία απέστειλε ο συνάδελφος Α. Β., το περιεχόμενο της οποίας έχει πληροφοριακό ύφος και δεν αποσκοπεί στη διατύπωση παραπόνου.

Στο άρθρο 17 (2) του Περί Δικηγόρων Νόμου (ΚΕΦ. 2) ορίζεται ότι:

Έναρξη της διαδικασίας για επιβολή οποιασδήποτε από τις ποινές που προνοούνται στο εδάφιο (1) δύναται να γίνει-

(α) από το Πειθαρχικό Συμβούλιο αυτεπάγγελα·

(β) από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας·

(γ) κατόπιν καταγγελίας προς το Πειθαρχικό Συμβούλιο από οποιοδήποτε δικαστήριο ή από το Συμβούλιο του Παγκύπριου Δικηγορικού Συλλόγου ή από Επιτροπή Τοπικού Δικηγορικού Συλλόγου·

(δ) με αίτηση οποιουδήποτε προσώπου που έχει παράπονα από τη διαγωγή του δικηγόρου, κατόπιν άδειας του Πειθαρχικού Συμβουλίου.

Από τα ως άνω σημεία το (β) και (γ) δεν εφαρμόζονται σε αυτή την περίπτωση, ενώ, κρίνουμε ότι δεν εφαρμόζεται ούτε το σημείο (δ) καθότι η επιστολή του κ. Α.Β. εκ μέρους του δικηγορικού γραφείου Α. Β. Δ.Ε.Π.Ε δεν συνιστά διατύπωση οιοδήποτε

παραπόνου και ως εκ τούτου η δικηγορική εταιρεία δεν έχει την ιδιότητα του Παραπονούμενου.

Ως εκ ανωτέρω, Πειθαρχική Διαδικασία δύναται να ξεκινήσει στην παρούσα υπόθεση μόνο αυτεπάγγελα από το Πειθαρχικό Συμβούλιο, ως το σημείο (α) της ως άνω πρόνοιας, αφ' ης στιγμής και κατόπιν πληροφόρησης του κ. Α. Β. είναι εις γνώσιν του η έκδοση της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου []/2013. Τούτων λεχθέντων, θα πρέπει να αξιολογηθεί κατά πόσον το Πειθαρχικό Συμβούλιο δύναται, λαμβανομένου υπόψη του μαρτυρικού υλικού που έχει ενώπιόν του, να κινήσει το ίδιο πειθαρχική διαδικασία εναντίον του κ. Γ..

Στην παρούσα υπόθεση το Πειθαρχικό Συμβούλιο έχει ενώπιόν του ως μόνο μαρτυρικό υλικό μια απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, η οποία εκδόθηκε το 2021 και στην οποία αντικείμενο ήταν συμφωνία η οποία καταρτίστηκε το 2002. Αξίζει να σημειωθεί ότι η συμφωνία αυτή δεν βρίσκεται στον πειθαρχικό φάκελο, παρά μόνο γίνεται επίκληση των προνοιών της στην απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Επιπρόσθετα δεν υπάρχει η τελική απόφαση του Πρωτόδικου Δικαστηρίου, την οποία αποπειραθήκαμε να εντοπίσουμε στο Cylaw, χωρίς αποτέλεσμα.

Κρίνουμε ότι αντικείμενο της υπόθεσης δεν ήταν η ύπαρξη δικηγορικής αμοιβής, παρά μόνο ετέθη αυτή ως δικογραφημένος ισχυρισμός από τον Εφεσίβλητο. Επίσης ο κ. Γ. ουδέποτε εμφανίστηκε στο Δικαστήριο ως μάρτυρας για να καταθέσει επί του θέματος, ενώ και τα δικόγραφα της Εφεσείουσας δεν εμπεριείχαν ισχυρισμό περί ύπαρξης δικηγορικής αμοιβής. Στην απαντητική επιστολή του ημερ. []/2022 ο κ. Γ. εμμένει στην άποψη ότι η συμφωνία αυτή δεν απέκρυπτε δικηγορική αμοιβή.

Το Πρωτόδικο Δικαστήριο απέρριψε τις αγωγές της Εφεσείουσας όχι για την ύπαρξη δικηγορικής αμοιβής η οποία απεκρύπτετο στη συμφωνία, αλλά γιατί η μαρτυρία της κρίθηκε ως αναξιόπιστη. Παραθέτουμε σχετικό απόσπασμα της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου:

«Συνάγεται από τα πιο πάνω, ότι το Πρωτόδικο Δικαστήριο δεν απέρριψε τις δύο αγωγές γιατί η Εφεσείουσα δεν είχε locus standi σ' αυτές, αλλά γιατί η μαρτυρία που προσκόμισε για απόδειξη των υπηρεσιών είχε κριθεί αναξιόπιστη. Μάλιστα βρήκε ότι η επίδικη συμφωνία «. χρησιμοποιήθηκε ως δούρειος ίππος για συγκάλυψη της αλήθειας που είναι ότι το ποσοστό του 12% το οποίο προβλέπεται σ' αυτήν, στην πραγματικότητα αφορά δικηγορική αμοιβή του δικηγόρου κ.Γ. και των συνεργατών του, δικηγόρων της [] στην Αθήνα». Ως εκ τούτου, δεν χρειάζεται να εξετάσουμε κατά πόσο, σε περίπτωση που η μαρτυρία που είχε προσκομίσει η Εφεσείουσα ήταν αξιόπιστη, αυτή θα ενομιμοποιείτο να εξασφαλίσει στο όνομα της απόφαση για τα αξιούμενα ποσά.»

Από τα ως άνω διαφαίνεται ότι το Ανώτατο Δικαστήριο έκρινε ότι ορθά το Πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε τη μαρτυρία της Εφεσείουσας ως αναξιόπιστη και ως εκ τούτου η

υπόθεσή της απορρίφθηκε και ως εκ τούτου δεν υπεισιήλθε στην εξέταση του κατά πόσον η συμφωνία, που κατά το εύρημα του Πρωτόδικου Δικαστηρίου φαίνεται ότι υπέκρυπτε δικηγορική αμοιβή, ήταν παράνομη.

Ως εκ των ανωτέρω, το Πειθαρχικό Συμβούλιο στην παρούσα περίπτωση, εάν ήθελε εκδικάσει μια τέτοια υπόθεση, θα κληθεί ως οιονεί Πολιτικό Δικαστήριο να εξετάσει τι υποκρύπτει η σχετική συμφωνία, την οποία ειρήσθω εν παρόδω δεν έχει ενώπιόν του, για να διαπιστώσει την ύπαρξη δικηγορικής αμοιβής, καθώς και να κρίνει το παράνομο ή μη αυτής, με απώτερο σκοπό και στόχο τον εντοπισμό διάπραξης ενδεχόμενων πειθαρχικών αδικημάτων. Κρίνουμε ότι οι σχετικοί Νόμοι και Κανονισμοί δεν παρέχουν στο Πειθαρχικό Συμβούλιο μια τέτοια εξουσία.

Επιπλέον, αξίζει να σημειωθεί ότι η παρούσα υπόθεση έχει εκδικαστεί από έναν Πρωτόδικο Δικαστή, καθώς και από τρεις Δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου και κανένας, μέσα στα πλαίσια και τις εξουσίες που τους παρέχεται, δεν έχει παραπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου, με την επίκληση πιθανής διάπραξης πειθαρχικού αδικήματος εκ μέρους του κ. Γ.

Υπό το φως των ως άνω κρίνουμε ότι με το υπάρχον μαρτυρικό υλικό που βρίσκεται ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου, δεν διαφαίνεται η διάπραξη εκ πρώτοιοιουδήποτε πειθαρχικού αδικήματος.

Πέραν των πιο πάνω, θα θέλαμε να σημειώσουμε και τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 5 του περί Δικηγόρων (Πειθαρχική Διαδικασία) Κανονισμοί του 2005 και 2008 η ακρόαση μιας πειθαρχικής υπόθεσης διεξάγεται κατά το δυνατόν με τον ίδιο τρόπο όπως και η ακρόαση της ποινικής υπόθεσης εκδικαζόμενης συνοπτικά. Αυτό σημαίνει ότι το πρόσωπο που θα επωμιστεί εισαγγελικά καθήκοντα, θα πρέπει να έχει ενώπιόν του ικανή μαρτυρία για να αποδείξει πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας την υπόθεση της Κατηγορούσας Αρχής.

Στην προκειμένη περίπτωση ο τυχόν βασικός μάρτυρας κατηγορίας, ήτοι ο Εφесίβλητος, έχει αποβιώσει, ως διαφαίνεται και από τον τίτλο της δικαστικής απόφασης, ενώ δεν φαίνεται να υπάρχει κάποιος άλλος μάρτυρας ικανός για να μαρτυρήσει για τα γεγονότα της υπόθεσης. Επιπλέον, το δικηγορικό γραφείο που έθεσε υπόψη του Πειθαρχικού Συμβουλίου την έκδοση της σχετικής απόφασης, είναι άσχετο με τα ζητήματα της παρούσας υπόθεσης.

Ως εκ των ανωτέρω κρίνουμε ότι το Πειθαρχικό Συμβούλιο θα πρέπει να λάβει υπόψη και τη δυσκολία απόδειξης που ενέχει η συγκεκριμένη υπόθεση, δεδομένης της παρέλευσης εικοσαετίας από τα γεγονότα που στοιχειοθετούν την παρούσα υπόθεση.

Με βάση τα πιο πάνω δεν δίδεται άδεια για έναρξη πειθαρχικής διαδικασίας εναντίον του Καθ' ου το παράπονο. Η απόφαση είναι ομόφωνη.

Το παράβολο καταπίπτει προς όφελος του Πειθαρχικού Συμβουλίου.

ΞΕΝΙΟΣ Λ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

.....

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΖΟΠΠΟΣ

.....

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ

.....